

Repertoriumnummer 2024 / 6721
Datum van uitspraak 9 oktober 2024
Rolnummer 2024/AR/471

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

N° 80

Niet registreerbaar

Hof van beroep Brussel

Sectie Marktenhof
19de kamer A

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00004050468-0001-0015-01-01-1

Mevrouw X, met Rijksregisternummer [...], wonende te [adres],

Verzoekster,

vertegenwoordigd door Meester De Paepe Liza, advocaat en loco Meester DE WAELE Jan, advocaat kantoorhoudende te [adres]

TEGEN

GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT, zoals ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Drukpersstraat 35,

Verweerster,

vertegenwoordigd door Meester ROETS Joos, advocaat kantoorhoudende te [adres]

***

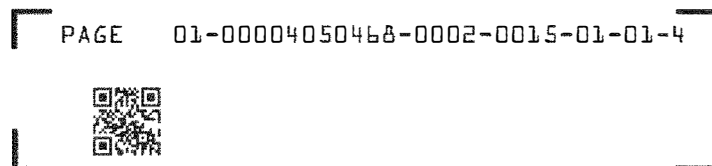
Gelet op de procedurestukken

:

- De beslissing nr. 28/2024 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 7 februari 2024 in het dossier DOS-2023-01969 (hierna de "**bestreden beslissing**");
- Het verzoekschrift van 8 maart 2024 waarmee de verzoekster beroep aantekent tegen de bestreden beslissing;
- De syntheseconclusies en stukkenbundels zoals neergelegd door de partijen.

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van **11 september 2024** waarna de zaak in beraad is genomen voor uitspraak op **16 oktober 2024**.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

I. Feiten en procedurele voorgaanden

1. Ten tijde van de feiten was de verzoekster werkzaam als lerares in een basisschool. In 2021-2022 was zij langdurig arbeidsongeschikt wegens ziekte. Sinds april 2022 was zij opnieuw werkzaam in de school.

Bij nazicht van haar persoonlijk dossier bij de Dienst Personeel en Organisatie van de Stad Y2 (hierna: Y2), zijnde de overkoepelende instantie van de basisschool, stelde de verzoekster vast dat er, volgens haar, nog steeds stukken in het dossier ontbreken: medische verslagen, attesten arbeidsongeschiktheid, documenten naar aanleiding van de terugkeer van de verzoekster op de werkvloer, briefwisseling van de advocaten van de verzoekster met de basisschool en evaluatiegesprekken.

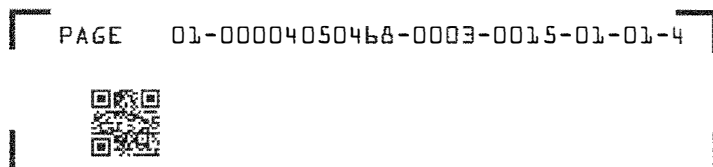
De verzoekster verwijt de voormalige directrice van de basisschool zich onrechtmatig documenten uit haar dossier te hebben toegeëigend met als doel deze te kopiëren en te verspreiden.

2. Op 12 mei 2023 besluit de verzoekster om een klacht neer te leggen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit. De klacht bleek niet te zijn ondertekend, hetgeen naderhand werd rechtgezet.

3. Op 16 mei 2023 verklaart de Eerstelijnsdienst van de GBA de klacht ontvankelijk en maakt de klacht over aan de Geschillenkamer.

4. Op 7 februari 2024 gaat de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit over tot het seponeren van de klacht. Wat betreft de klacht ten aanzien van de Y2 gaat de Geschillenkamer over tot een beleidsseponering (geen bewijs dat Geschillenkamer in staat steit te beslissen over inbreuk en geen grote persoonlijke impact) en wat betreft de klacht lastens de voormalige directrice van de basisschool beslist zij over te gaan tot een technische seponering (gebrek aan bewijs en mogelijkheid tot aanlevering daarvan).

5. Het is tegen deze beslissing van de Geschillenkamer van de GBA dat de verzoekster onderhavig verhaal instelt.

II. Bestreden beslissing

Per beslissing van 7 februari 2024 beslist de Geschillenkamer van de GBA over te gaan tot de seponering van de voorliggende klacht van de verzoekster op grond van artikel 95, § 1, 3° van de WOG.

III. Aanspraken van de partijen

Het verhaal van de **verzoekster** strekt ertoe :

“Het beroep van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens de bestreden beslissing van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit van 7 februari 2024 teniet te doen,

Te doen wat de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit diende te doen, zijnde de klachten ten gronde te behandelen, de gestelde inbreuken tegen de AVG of de gegevensbeschermingswetten vast te stellen en de gepaste maatregelen te treffen; minstens vordert concluante om de bestreden beslissing (sepot) van geïntimeerde te vernietigen bij gebrek aan draagkrachtige motieven, en vervolgens de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit te bevelen de klachten van concluante ten gronde te behandelen en de gepaste onderzoeksmaatregelen te treffen.

De vordering van geïntimeerde ongegrond te verklaren, in het bijzonder de vordering tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding van 1.800 €.

Kosten als naar recht.”

De **GBA** vordert :

“De vordering van verzoekende partij gedeeltelijk onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;

Hoe dan ook, verzoekende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het geïndexeerde basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.800 EUR.”

IV. Middelen

De **verzoekster** voert de volgende grieven aan:

EERSTE GRIEF : Over het beleidssepot van de klacht ten aanzien van Y2 : Er is wel degelijk genoeg bewijs om een vaststelling van een inbreuk op de AVG en de gegevensbeschermingswetten te kunnen vaststellen.

TWEEDE GRIEF : Over het technisch sepot van de klacht ten aanzien van de gewezen directrice van de basisschool, mevrouw Y1.

DERDE GRIEF : De verzoekster is nooit gehoord.

De **GBA** beroept zich op vier verweermiddelen die verder in het arrest samengevat worden.

V. Wetgevend kader

De materie wordt geregeld door de Belgische Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna WOG). De WOG werd gewijzigd door de wet van 25 december 2023. Zaken ingeleid vóór 1 juni 2024 voor de GBA, zoals ter zake, zijn onderworpen aan de bepalingen van de WOG in de versie die bestond voor de wet van 25 december 2023. Voor de goede orde herneemt het hof de relevante bepalingen hierna.

Artikel 92 WOG, bepaalt:

“De Geschillenkamer kan worden gevat:

“1° door de eerstelijnsdienst voor de behandeling van een klacht;

2° door een betrokken partij die, overeenkomstig de artikelen 71 en 90, hoger beroep instelt tegen maatregelen van de inspectiedienst;

3° door de inspectiedienst nadat deze een onderzoek heeft afgesloten overeenkomstig artikel 91 § 2.”

Overeenkomstig **artikel 94 WOG** kan de Geschillenkamer, eens gevat:

“1° een onderzoek vragen aan de inspectiedienst overeenkomstig artikel 63, 2°;

2° de inspectiedienst verzoeken om een aanvullend onderzoek te verrichten wanneer de Geschillenkamer wordt gevat overeenkomstig artikel 92, 3°;

3° de klacht behandelen zonder uit eigen beweging de inspectiedienst te hebben gevat.”

Artikel **95, §1, WOG**, bepaalt dat de Geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en bevoegd is:

“1° te beslissen dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde;

2° een schikking voor te stellen;

3° de klacht te seponeren;

4° waarschuwingen te formuleren;

5° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

6° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

7° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

8° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.”

VI. Beoordeling door het Marktenhof

AANGAANDE DE ONTVANKELIJKHEID

De GBA werpt op dat de vordering van de verzoekster niet ontvankelijk is in zoverre zij het Marktenhof vordert de klacht zelf inhoudelijk te onderzoeken, om zelf inbreuken op de AVG vast te stellen en om zelf ter sprake ‘gepaste maatregelen’ te treffen. Dit verzoek gaat de grenzen van het geding te buiten, aldus de GBA. Wat betreft de vordering in ondergeschikte orde, stelt de GBA dat het conform artikel 95, §1 WOG wederom toekomt aan de Geschillenkamer om opnieuw (autonoom) te beslissen *“over de opvolging die het geeft aan het dossier”*, en niet aan het Marktenhof.

De verzoekster voert desbetreffend geen concreet verweer.

Beoordeling door het Marktenhof

6. Elke toezichthoudende autoriteit treedt, overeenkomstig artikel 52 van de Verordening 2016/679 van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die

gegevens (hierna “AVG”), volledig onafhankelijk op bij de uitvoering van de taken en de uitoefening van de bevoegdheden die haar overeenkomstig deze verordening zijn toegewezen.

Overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° van de WOG is de Geschillenkamer uitdrukkelijk wettelijk bevoegd om klachten te seponeren. Deze bevoegdheid om klachten te seponeren wordt ook bevestigd door art. 57.1. f AVG, waarin wordt gesteld dat toezichthoudende autoriteiten “*de inhoud van de klacht*” slechts dienen te onderzoeken “*in de mate waarin dat gepast is*”.

De beoordeling van de mate waarin het gepast is om kennis te nemen van de inhoud van de klacht is een discretionaire bevoegdheid, die de autoriteit vrij en naar eigen inzichten uitoefent.¹

Het komt het Marktenhof niet toe om betreffende de gegrondheid van de beslissing tot sepot van de klacht, een eigen beslissing ten gronde te nemen en die vervolgens in de plaats te stellen van de beslissing van de Geschillenkamer.

De WOG schrijft immers bewust niet voor in welke omstandigheden de Geschillenkamer kan of moet overgaan tot seponering. Een dergelijke inmenging zou op gespannen voet staan met de AVG. Zoals het Hof reeds hiervoor heeft bevestigd, is de GBA als toezichthoudende autoriteit – overeenkomstig artikel 52 AVG – volledig onafhankelijk bij de uitvoering van de taken en bevoegdheden die haar overeenkomstig de AVG zijn toegewezen, en is de beoordeling van de mate waarin het gepast is om kennis te nemen van de inhoud van een klacht een discretionaire bevoegdheid, die de autoriteit naar eigen inzichten uitoefent.

Dat betekent uiteraard niet dat sepotbeslissingen onttrokken zijn aan elk rechterlijk toezicht. Zoals het Hof reeds heeft verduidelijkt moet een sepotbeslissing, zoals elke beslissing van de Geschillenkamer, adequaat gemotiveerd zijn. Het komt toe aan het Hof om na te gaan of de Geschillenkamer heeft beslist te seponeren om technische dan wel beleidsredenen en of zij daarbij de sepotgrond(en) (i.e. technisch dan wel beleidssepot) in de beslissing heeft vermeld. Ook controleert het Hof of de motieven van de bestreden beslissing in overeenstemming zijn met en geschraagd worden door de stukken van het dossier.

---

¹ Brussel (Marktenhof) 2 september 2020, 2020/AR/329.

7. Uit het voorgaande volgt dat in zoverre de verzoekster opkomt tegen de gegrondheid van de beslissing tot sepot van haar klacht en vraagt aan het Marktenhof in de plaats te stellen van de Geschillenkamer van de GBA, de vordering niet ontvankelijk is.

AANGAANDE DE GROND VAN DE ZAAK

A. Wat betreft de beleidsseponering ten aanzien van de Y2

Eerste grief Verzoekster

Samenvatting grief Verzoekster

In hoofdorde vraagt zij de klacht inhoudelijk te onderzoeken, waarover supra reeds is geoordeeld in randnummers 6 en 7. In ondergeschikte orde vraagt de verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen bij gebrek aan draagkrachtige motieven.

Samenvatting standpunt GBA

De wetgever heeft aan de Geschillenkamer een grote vrijheid gelaten om klachten al dan niet te seponeren. De bestreden beslissing vermeldt duidelijk de sepot(grond) en geeft expliciet aan dat zulks een toepassing betreft van 'criterium B.5 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer', met directe weblink naar het Sepotbeleid van de Geschillenkamer.

De bestreden beslissing motiveert afdoende waarom de klacht tegen Y2 niet ondersteund is door afdoende bewijzen die de Geschillenkamer in staat zouden kunnen stellen om zelf te beoordelen of er sprake is van een inbreuk op de AVG.

Wat betreft de vermeende impact op de persoonlijke situatie van de verzoekster, verwijst de GBA naar de randnummers 34 en 35 van de bestreden beslissing waarin de Geschillenkamer volgens haar *in concreto* uitlegt waarom de verzoekster op geen enkele manier aannemelijk maakt dat zij ooit enig persoonlijk nadeel heeft ondervonden ingevolge de beweerde, doch geenszins aangetoonde, onvolledigheid van haar personeelsdossier.

Beoordeling Marktenhof

8. Wanneer bepaalde motieven van de bestreden beslissing onverenigbaar zijn met de stukken uit het dossier of niet afdoende geschraagd zijn door de stukken van het dossier en het Marktenhof niet kan nagaan welk motief of welke motieven doorslaggevend zijn

geweest om de bestreden beslissing te rechtvaardigen, moet het Marktenhof vaststellen dat de door de GBA aangehaalde motieven de beslissing niet kunnen schragen.

Een beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen en uit dien hoofde vernietigbaar.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze.

Dat de motivering afdoende moet zijn, betekent dat de beslissing voldoende door de motivering moet worden gedragen. Een afdoende motivering moet aan de bestemming toelaten de gronden te kennen van de beslissing die hem aanbelangt. Of zij al dan niet afdoende is, zal afhangen van alle omstandigheden van de zaak, inzonderheid van de voorafgaande effectieve kennis die de bestemming heeft van de gegevens van het dossier.²

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing te bestrijden.

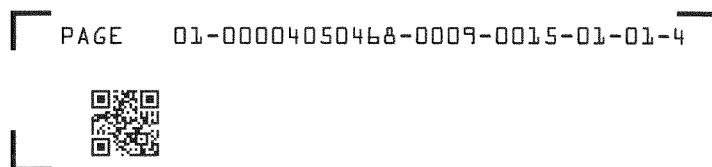
De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de rechter, te dezen het Marktenhof, enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Het Hof voert een marginale toetsing uit; het kan zich qua opportuniteitsbeoordeling niet in de plaats kan stellen van het bestuur.

Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

---

² Cass. 22 mei 2008, F.06.0077.N, concl. D. Thijs, op <https://juportal.be>.

Het volstaat dat duidelijk, desnoods bondig, in de beslissing zelf wordt aangegeven op welke gronden zij berust. De formele motivering moet dan ook geen uitweidingen bevatten over gegevens die de betrokken rechtzoekende reeds kent. Indien wordt verwezen naar adviezen of verslagen, volstaat het in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze in extenso over te nemen of ze als bijlage bij de beslissing te voegen.³

9. De Geschillenkamer motiveert haar beslissing tot sepot van de klacht gericht tegen de Y2 als volgt: *“Aangaande de klacht tegen (Y2) acht de Geschillenkamer het onwenselijk hier verder gevolg aan te geven en beslist zij over te gaan tot een beleidssepot. De klacht tegen (Y2) wordt niet ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk op de AVG en de klacht heeft geen grote persoonlijke impact.”* Zij legt deze beslissing omstandig uit op de pagina’s 5 t.e.m. 7 van de bestreden beslissing.

10. Wat betreft het vermeende ontbreken van medische informatie uit het personeelsdossier, stelde de Geschillenkamer in de bestreden beslissing vast dat Onderwijs Vlaanderen samenwerkt met MEDEX (FOD Volksgezondheid), hetgeen inhoudt dat medische gegevens van een zieke werknemer – gelet op het medisch geheim – enkel worden gedeeld met MEDEX en niet met de werkgever.

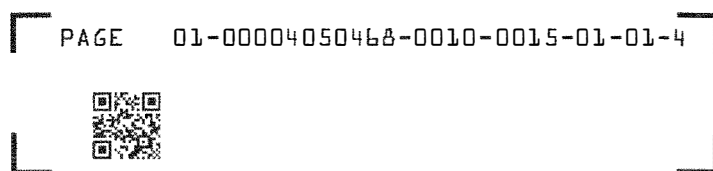
Wat betreft de documentatie en communicatie aangaande de terugkeer van de verzoekster op het werk observeerde de Geschillenkamer in de bestreden beslissing dat het geen gangbare praktijk is dat dergelijke documenten worden bewaard in een personeelsdossier, dat in hoofdzaak is opgebouwd uit beslissingen en bewijsstukken van beslissingen. De Geschillenkamer stelde vast dat de verzoekster niet aantoont dat er specifieke documentatie en communicatie in haar personeelsdossier behoorden te worden bewaard.

Wat betreft de evaluatieverslagen oordeelde de Geschillenkamer dat de verzoekster geen bewijs levert van het feit dat er in de periode van 2020 tot de start van haar afwezigheid in het voorjaar van 2021 incidentele verslagen of evaluaties zouden zijn opgemaakt.

Het eventueel ontbreken van stukken uit het personeelsdossier van de verzoekster heeft volgens de Geschillenkamer sowieso geen grote persoonlijke impact op de verzoekster, aangezien zij op geen enkele manier aannemelijk maakte dat zij negatieve gevolgen ondervonden heeft na haar terugkeer in de school.

---

³ Brussel (Marktenhof) 2 september 2020, 2020/AR/329.

De Geschillenkamer verwees nog naar het feit dat aan de verzoekster tevergeefs is gevraagd om extra bewijsstukken aan te leveren.

11. Uit het voorgaande volgt, volgens het Marktenhof, dat de beslissing van de Geschillenkamer tot sepot van verzoeksters klacht lastens Y2 afdoende is gemotiveerd.

B. Wat betreft de technische seponering ten aanzien van de voormalige directeur van de basisschool,

Tweede grief Verzoekster

Samenvatting grief Verzoekster

In hoofdorde vraagt zij de klacht inhoudelijk te onderzoeken, waarover supra reeds is geoordeeld in randnummers 6 en 7. In ondergeschikte orde vraagt de verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen bij gebrek aan draagkrachtige motieven.

Samenvatting standpunt GBA

De bestreden beslissing geeft expliciet aan dat het gaat om een sepot op basis van het 'criterium A.1 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer' en verwijst naar een directe weblink betreffende het Sepotbeleid. De GBA verwijst naar de randnummers 38 tot 40 van de bestreden beslissing waarin de Geschillenkamer volgens haar *in concreto* uitlegt waarom zij de vermelde sepotgrond van toepassing acht.

Beoordeling Marktenhof

12. Het Marktenhof verwijst vooreerst naar hetgeen supra in randnummer 8 in rechte reeds is geoordeeld.

13. Wat de klacht lastens de voormalige directrice van de basisschool betreft, besliste de Geschillenkamer tot een technische seponering omdat de klacht volgens haar onvoldoende bewezen is wat betreft het bestaan van een inbreuk op de AVG of op de gegevensbeschermingswetten.

De Geschillenkamer stelde met name vast de verzoekster als enig stuk een summiere getuigenverklaring aanbrengt van een vermeend gesprek tussen een collega en de directrice, waarin enkel gewag wordt gemaakt van het ‘meenemen’ van het dossier en het ‘eventueel’ kopieën nemen, en waaruit dus geen begin van bewijs blijkt dat de directrice het dossier effectief heeft ‘gestolen’, gekopieerd of gedeeld. De Geschillenkamer verwees ook naar het feit dat de directrice sowieso rechtmatig toegang had tot het persoonlijk dossier, waardoor een eventuele controle op de toegang daartoe geen bewijs zou opleveren.

Hier ook verwees de Geschillenkamer naar het feit dat aan de verzoekster tevergeefs is gevraagd om extra bewijsstukken aan te leveren.

14. Uit het voorgaande volgt, volgens het Marktenhof, dat beslissing van de Geschillenkamer tot sepot van verzoeksters klacht lastens de voormalige directeur van de basisschool afdoende is gemotiveerd.

C. Wat betreft de vermeende schending van het “hoorrecht”

Derde grief Verzoekster

Samenvatting grief Verzoekster

De verzoekster heeft alle bewijsstukken overgemaakt die zij op het moment van indienen van de klacht(en) nuttig vond en die haar klacht(en) staafden. Tijdens het onderzoek werd niet om bijkomende stukken verzocht, noch werd de verzoekster gehoord. Zij zou nochtans aangegeven hebben beschikbaar te zijn voor bijkomende toelichting.

Samenvatting standpunt GBA

De Eerstelijnsdienst van de GBA vroeg de verzoekster bij herhaling om extra stukken toe te voegen, waarop zij niet is ingegaan. De bewering van de verzoekster dat zij “*nooit gehoord [werd]*” faalt dus niet enkel in rechte, maar ook in feite. Voorts wordt aan partijen overeenkomstig artikel 98 WOG pas in de contentieuze fase de mogelijkheid verleend om te worden gehoord. De bestreden beslissing *in casu* vond plaats tijdens de precontentieuze fase (*conf.* art. 95, § 1, 3°, WOG).

Beoordeling door het Marktenhof

15. Artikel 93, WOG, bepaalt: *“De procedure voor de Geschillenkamer is in principe schriftelijk. Evenwel kan de Geschillenkamer de betrokken partijen horen.”*

16. De bestreden sepotbeslissing vond plaats tijdens de zogenaamde precontentieuze fase. Uit het beschikkend gedeelte van bestreden beslissing blijkt namelijk dat de Geschillenkamer de klacht geseponereerd heeft op grond van artikel 95, § 1, 3°, WOG.

In tegenstelling tot een seponering op grond van artikel 100, § 1, WOG ging de bestreden sepotbeslissing dus onmiskenbaar vooraf aan elke behandeling ten gronde.

Het is enkel wanneer de Geschillenkamer beslist dat de zaak gereed is voor behandeling ten gronde, dat de WOG bij artikel 98, lid 1, 2°, bepaalt dat de Geschillenkamer de partijen in kennis stelt van de mogelijkheid te verzoeken gehoord te worden.

De Geschillenkamer was er – in het kader van diens sepotbeslissing in de precontentieuze fase – blijkens art. 95, §1, 3° WOG *juncto* art. 95, §2 WOG niet toe gehouden om de verzoekster (en/of de betrokken verwerkingsverantwoordelijken) te horen, noch om een tegensprekelijk debat te organiseren.

17. De Geschillenkamer was dus volstrekt gerechtigd om de klacht te seponeren zonder de verzoekster te horen met toepassing van artikel 98, lid 1, 2° WOG.

De Geschillenkamer heeft zodoende wettig gehandeld binnen het procedureel kader van de WOG en zonder miskenning van de rechten die de WOG inzake dit procedureel kader toekent aan de rechtsonderhorigen.

18. Er kan de Geschillenkamer aldus niet worden verweten dat zij de verzoekster niet heeft gehoord. Dit geldt ten overvloede gelet op het feit dat uit het administratief dossier van de GBA blijkt dat de Eerstelijnsdienst per e-mail van 9 mei 2023 (stuk A3 GBA) aan de verzoekster om extra bewijsstukken heeft gevraagd en deze laatste heeft nagelaten daarop te reageren.

19. Deze grief is derhalve ongegrond.

AANGAANDE DE KOSTEN

20. De verzoekster moet, als de in het ongelijk gestelde partij, in de kosten te worden verwezen (art. 1017, lid 1, Gerechtelijk Wetboek).

Zij moet conform de artikelen 1022, juncto 1018, 6° en 8°, Gerechtelijk Wetboek, naast haar eigen kosten de rechtsplegingsvergoeding dragen van de verwerende partij die vertegenwoordigd is door een advocaat, het rolrecht hoger beroep, alsook de bijdrage bedoeld in de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand ten belope van 24,00 EUR.

21. De stelling van de verzoekster, op p. 5 van haar syntheseconclusie, dat deze vordering van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding blijf zou geven van “*een gebrek aan processuele loyauteit*”, kan niet worden aanvaard. Het was de *eigen* keuze van verzoekende partij – bijgestaan door haar raadslieden – om onderhavig rechtsgeding in te stellen, hetgeen de GBA ertoe noopte om zich te verweren in rechte.

De stelling van de verzoekster (syntheseconclusie, p. 5), dat één en ander onredelijk is omdat zij voor de Geschillenkamer ‘als eerste rechter’ geen rechtsplegingsvergoeding kon vorderen, terwijl zij thans een rechtsplegingsvergoeding moet betalen, faalt naar recht. De Geschillenkamer is geen rechtscollege, doch integendeel een orgaan van actief bestuur dat ten behoeve van rechtsonderhorigen op een laagdrempelige wijze klachten behandelt, en daarbij over de discretionaire bevoegdheid beschikt om (op een gemotiveerde wijze) klachten te seponeren.

22. De vordering is niet in geld waardeerbaar waardoor het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 1.800,00 EUR bedraagt, zoals door de GBA gevorderd.

OM DEZE REDENEN, HET HOF,

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verklaart het verhaal van de verzoekster deels niet ontvankelijk in zoverre het vordert dat het Marktenhof een uitspraak ten gronde doet betreffende de door haar ingediende klacht lastens de Y2 en mevrouw Y1.

Verklaart het verhaal van de verzoekster voor het overige deels ontvankelijk doch alleszins niet gegrond.

Veroordeelt de verzoekster tot het betalen van de gerechtskosten vastgesteld als volgt:

- in hoofde van de GBA:

- rechtsplegingsvergoeding van 1.800,00 EUR,
- ten behoeve van de BELGISCHE STAAT (FOD FINANCIËN):
  - rolrecht hoger beroep: 400,00 EUR

Zegt voor recht dat verzoekster de bijdrage van €24,00 Budgettair Fonds definitief ten laste moet nemen;

Zegt voor recht dat er voor het overige geen kosten te begroten zijn.

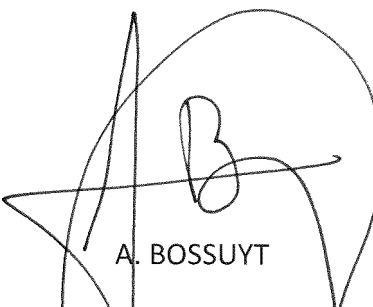
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 19e kamer A van het hof van beroep te Brussel op **9 oktober 2024**,

waar aanwezig waren :

A-M. WITTERS,
C. VERBRUGGEN,
A. BOSSUYT,
S. DE COOMAN,

Raadsheer d.d. Voorzitter van deze kamer,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier,

S. DE COOMAN

A. BOSSUYT

C. VERBRUGGEN

A-M. WITTERS

